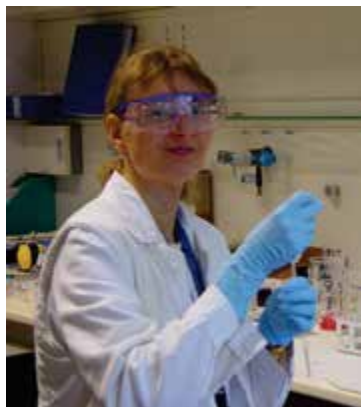

Mi lett belőled ifjú vegyész? – Sánta Zsuzsanna, a Richter Gedeon Nyrt. Szerkezetkutatási Osztályának kutatója

Mikor nyertél vagy értél el helyezést kémiai diákolimpián, OKTV-n vagy Irinyi-versenyen?

Az Irinyi-versenyen elért eredményeimre már nem emlékszem, mindkét évben döntős voltam, másodikban talán első 10-ben, de ez már nagyon rég volt. OKTV-n is döntős voltam mindkét évben, negyedikben egy nagyon jó írásbeli után a laborban elkövetett baki miatt csak ötödik. Vigaszdíjként viszont megnyertem a matematika OKTV-t a speciális matematika tagozatosok között. 1996-ban a moszkvai diákolimpián ezüstérmet szereztem, ahogy abban az évben a csapat mind a négy tagja.

Ki volt a felkészítő tanárod? Hogyan gondolsz vissza rá?

A visszaemlékezést az általános iskolai (Budapest, Váci. u 43.) tanárommal kezdeném, Telbisz Ágnessel, aki kezdő tanárként fantasztikus lelkesedéssel tartott minden héten szakkört, és beoltott minket a felfedezési vágygal. A Fővárosi Fazekas Mihály Gimnáziumban Szabó Szabolcs volt a felkészítő tanárom, akinek a magyarázatai a kémia szakköröket és az egyhetes kémia táborokat igen élvezetessé tették.

Milyen indíttatásból kezdted el a kémiával komolyabban foglalkozni?

Az indíttatás nem annyira a kémia iránti vonzalomból indult, hanem először amiatt, hogy a gimnázium speciális matematika osztályába kerülve már az első héten rá kellett jönnöm, hogy a matematika nem lesz az én igazi világom. A kémia szakkörre elmenve viszont mindenféle lenyűgözően érdekes dologgal találkoztam és innen egyenes út vezetett tovább.

Ismerted-e diákkorodban a KÖKÉL-t?

Nem, tanáraim egyáltalán nem ajánlották figyelmembe.

Hozzásegítettek-e a pályaválasztásodhoz a versenyeken elért eredmények?

Természetesen.

Mi a végzettséged és a pillanatnyi foglalkozásod? Maradtál-e a kémiai pályán?

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen végeztem gyógyszerágazatos vegyész-mérnökként, és PhD fokozatot is szereztem preparatív szerves kémiai szintézisekkel foglalkozva. Ez idő alatt kezdtem el a csoport anyagainak NMR értékelésével foglalkozni, és rájöttem, hogy ez az én világom, így már doktori szigorlati tárgyként is az NMR-t választottam, majd jelenlegi főnököm állást ajánlott a Richter Gedeon Gyógyszergyár szerkezetkutatási osztályán az NMR-es csoportban, ahol azóta is folyamatosan dolgozom.

Nyertél-e más versenyt, ösztöndíjat (hazait, külföldit)?

Ahogy említettem, 1996-ban I. helyezett lettem a matematika OKTV-n, 1999-ben köztársasági ösztöndíjat kaptam, 2001-ben pedig elnyertem a kar legjobb hallgatójának járó Meisel Tibor-díjat. 2002-ben az EGIS gyógyszergyár diplomamunka díját érdemeltem ki.

Nagy élmény volt, amikor 2005-ben részt vehettem a BASF gyár által tartott kéthetes programon, melyen egy hatalmas vegyipari konszern működésébe nyerhettünk bepillantást.

Van-e kémikus példaképed (akár kortárs is)? Miért pont ő?

A példaképem Dr. Szántay Csaba, jelenlegi főnököm, aki mindennapos osztályvezetői teendői mellett folyamatosan gondolkodik alapkutatási kérdéseken, szívén viseli a fiatalok érdeklődésének felkeltését, magával ragadó előadásokat tart, részt vesz a KutDiák mozgalomban (tavalyi diákunk fődíjat nyert), és mindemellett egy sokoldalú érdeklődésű ember, nem mellesleg fantasztikus főnök.

Mit üzensz a ma kémia iránt érdeklődő diákoknak?

Olvassanak, bújárkodjanak, ragadjanak meg minden lehetőséget a kísérletezésre, és próbálják a laikus környezetüknek a maguk tudása alapján árnyalni azt a képet, ami a kémiáról általában él az emberek fejében.

Mi az, amit mindenképp szeretnéd, ha megtudnának rólad a KÖKÉL olvasói?

A legnagyobb szerelem a magashegységi túrázás, sajnos erre itthon nincsen mód...

A munkámhoz közelebbi hobbi a tanítás; szinte minden évben részt veszek a kémiai Diákolimpiára készülő csapat felkészítésében, ami nagyon nagy élvezet.